

3. Abban az esetben, ha Hamburg szövetségi tartományának a Freie und Hansestadt Hamburg munkavállalóinak kiegészítő öregségi nyugdíjáról és özevyi nyugdíjáról szóló törvénye 1995. május 30-i változata 10. §-ának (6) bekezdése a 2000/78 irányelv 2. cikke értelmében vett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, az alapügy felpereséhez hasonló magánszemély leghamarabb az említett irányelv átültetési határidejének lejártát követően, vagyis 2003. december 3-tól kezdve hivatkozhat az egyenlő bánásmóddhoz való jogra, anélkül hogy meg kellene várnia, hogy az említett rendelkezést a nemzeti jogalkotó összhangba hozza az uniós joggal.

(¹) HL C 171., 2008.7.5.

A Bíróság (első tanács) 2011. május 5-i ítélete (a Bundesfinanzhof (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — Hauptzollamt Koblenz kontra Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg kontra Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

(C-230/09. és C-231/09. sz. egyesített ügyek) (¹)

(Mezőgazdaság — Tej- és tejtermékágazat — 1788/2003/EK rendelet — Illeték a tej- és tejtermékágazatban — 1782/2003/EK rendelet — A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatás rendszerei — Az egyéni referenciamennyiségek átruházása — Az illetékszámításra vonatkozó következmények — A tejtámogatás számítására vonatkozó következmények)

(2011/C 194/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperesek: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Alperesek: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

Az eljárásban rész vesz: Bundesministerium der Finanzen

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesfinanzhof — A tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1788/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270, 123. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 391. o.) 5. cikke k) pontjának értelmezése — A referenciamennyiség visszatérítése a referenciaidőszak során, mezőgazdasági haszonbérleti szerződés megszűnése miatt — A korábbi haszonbérlet által a referenciaidőszak során már leszállított mennyiség figyelembevétele a bérlet rendelkezésére álló referenciamennyiség meghatározásakor

Rendelkező rész

1. A 2004. december 22-i 2217/2004/EK tanácsi rendelettel módosított, a tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1788/2003/EK tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a szállítókra juttatott nemzeti referenciamennyiség fel nem használt részének újrakiosztását az egyes túlszállító termelők egyéni referenciamennyiségének — azaz, az adott tizenkét hónapos időszakban április 1-jén megállapított egyéni referenciamennyiségének — arányában, vagy a tagállamok által meghatározandó objektív kritériumok alapján kell elvégezni. Az egyéni referenciamennyiségnek az e rendelkezésben alkalmazott fogalma nem teszi lehetővé az ezen időszak során történő referenciamennyiség-átruházások figyelembevételét.

2. Az olyan nemzeti szabályozásnak, amely kihasználja a 2217/2004 rendelettel módosított 1788/2003 rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében előírt, a szállítókra juttatott nemzeti referenciamennyiség fel nem használt részének újrakiosztására vonatkozó objektív kritériumok előírásának a lehetőségét, tiszteletben kell tartania különösen az uniós jog általános elveit, valamint a közös agrárpolitika — és konkrétan a tejágazat piacainak közös szervezése — által követett célokat.

3. E célokkal nem ellentétes az e lehetőség kihasználása keretében elfogadott olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a túlszállító termelők számára, hogy amennyiben a részükre az adott tizenkét hónapos időszak folyamán a 2217/2004 rendelettel módosított 1788/2003 rendelet rendelkezései szerint olyan egyéni referenciamennyiséget ruháztak át, amelyre vonatkozóan az azzal korábban rendelkező termelő ugyanezen időszak során már termelt és szállított tejet, részt vehessenek ezen újrakiosztásban oly módon, hogy e referenciamennyiség egy részét vagy teljes egészét figyelembe veszik. A tagállamoknak azonban ügyelniük kell arra, hogy az ilyen szabályozás ne eredményezzen olyan átruházásokat, amelyek az e rendeletben előírt feltételek formális tiszteletben tartása ellenére kizárólag azt célozzák, hogy egyes, túlszállító termelők ezen újrakiosztáskor kedvezőbb helyzetbe kerülhessenek.

4. A 2005. január 26-i 118/2005/EK bizottsági rendelettel módosított, a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 95. cikkének (1) bekezdésében foglalt „az adott mezőgazdasági üzem rendelkezésére álló, támogatásra jogosult egyéni referenciamennyiség” kifejezést, amely megfelel a „rendelkezésre álló referenciamennyiségnek” a 2217/2004 rendelettel módosított 1788/2003 rendelet 5. cikkének k) pontjában meghatározott fogalmának, úgy

kell értelmezni, hogy amennyiben valamely termelőre az adott tizenkét hónapos időszak során olyan referenciamennyiséget ruháztak át, amelyre vonatkozóan annak átruházója ugyanezen időszak során már szállított tejet, ez a fogalom az átvető tekintetében nem foglalja magában az átruházott referenciamennyiség azon részét, amelyre vonatkozóan az átruházó már szállított tejet illetégmentesen.

(¹) HL C 220., 2009.9.12.

A Bíróság (második tanács) 2011. május 12-i ítélete (a Vilnius miesto 1 apylinkės teismas (Litván Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Paweł Wardyn kontra Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

(C-391/09. sz. ügy) (¹)

(Unió polgárság — A tagállamokban való mozgás és tartózkodás szabadsága — Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve — EUMSZ 18. cikk és EUMSZ 21. cikk — A személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elve — 2000/43/EK irányelv — A természetes személyek családi nevének és utónevének az anyakönyvi okmányokban a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban történő átírását előíró nemzeti szabályozás)

(2011/C 194/04)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Vilnius miesto 1 apylinkės teismas

Az alapeljárás felei

Felperesek: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Alperesek: Vilnius miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilnius miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Az EK 12. cikk első bekezdésének és az EK 18. cikk (1) bekezdésének, valamint a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv (HL L 180., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 2.

cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezése — A más nemzetiségű vagy állampolgárságú személyek nevének és keresztnévének a tagállam által kiállított anyakönyvi okmányokban az állam hivatalos nyelvében használt betűk szerinti átírását előíró nemzeti szabályozás.

Rendelkező rész

1. Az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az állam által kiállított anyakönyvi okmányokban a személyek családi nevét és utónevét kizárólag a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban lehet átírni, a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv hatálya alá nem tartozó helyzetre vonatkozik.

2. Az EUMSZ 21. cikket a következőképpen kell értelmezni:

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan nemzeti szabályozás alapján, amely szerint az ezen állam által kiállított anyakönyvi okmányokban a személyek családi nevét és utónevét kizárólag a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban lehet átírni — megtagadják az állam egyik állampolgára családi nevének és utónevének a születési és a házassági anyakönyvi kivonatban valamely másik tagállam írásmódjára vonatkozó szabályok szerinti módosítását;

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan körülmények között, mint amelyekről az alapeljárásban szó van, és az említett szabályozás alapján — megtagadják a házastárs uniós polgárok által az egyikük származási helye szerinti tagállamban kiállított anyakönyvi okmányokban szereplő, közösen viselt családi névnek az ez utóbbi állam írásmódjára vonatkozó szabályok szerinti alakban történő módosítását, feltéve hogy e megtagadás nem okoz jelentős adminisztratív, szakmai vagy magánjellelű hátrányt az említett uniós polgároknak, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie. Ha megállapítható, hogy e feltétel teljesül, szintén e bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy a módosítás megtagadása szükséges-e a nemzeti szabályozás által biztosítani kívánt érdekek védelméhez, illetve arányos-e a jogszerűen kitűzött céllal;

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan körülmények között, mint amelyekről az alapeljárásban szó van, és az említett szabályozás alapján — megtagadják a más tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgár házassági anyakönyvi kivonatának annak érdekében történő módosítását, hogy e kivonatban az említett polgár utónevei át legyenek írva diakritikus jelekkel — ahogyan a származási helye szerinti tagállam által kiállított anyakönyvi okmányokban is át lettek írva — és az ez utóbbi állam hivatalos nemzeti nyelvének írásmódjára vonatkozó szabályoknak megfelelő alakban.

(¹) HL C 312., 2009.12.19.